

תהלים

קיב

גם זה המזמור נאמר בא"ב, בכל פסוק שני אותיות ובשני אחרונים שלש, ומספר על מרות טובות שיבור לו אדם והיאך יתן צדקה ושכרו שלא יצטרך לבריות:

א הַלְלוּ־יָהּ | אֲשֶׁר־אִישׁ יֵרָא אֶת־יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: ב גִּבּוֹר בְּאַרְצָן יְהוָה זִרְעוּ דוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ: ג הוֹן־וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד: ד זָרַח בַּחֲשֶׁךְ אֹר לְיִשְׂרָאֵל חֲנוּן וְרַחוּם וְצַדִּיק: ה טוֹב־אִישׁ חוֹנֵן וּמְלֹוֹה יִכְלָל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט: ו פִּי־לְעוֹלָם לֹא־יִמּוֹט לְזִכָּר עוֹלָם יְהוָה צַדִּיק: ז מִשְׁמוּעָה רַעַה לֹא יִירָא נֶכּוֹן לְבוֹ בַּטַּח בְּיְהוָה: ח סְמוּךְ לְבוֹ לֹא יִירָא עַד אֲשֶׁר־יִרְאֶה בְּצַרְיוֹ: ט פֶּזֶר | נָתַן לְאֲבִיוֹנִים צִדְקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד קָרְנוֹ תְרוּם בְּכָבוֹד: י רָשַׁע יִרְאֶה | וְכַעַם שָׁנִיו יִחַר־ק וְנַמְס תַּאֲוֹת רָשָׁעִים תֵּאבֹד:

קיג

בו יסופר נפלאות מוציאת מצרים:

א הַלְלוּ־יָהּ | הִלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הִלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה: ב יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: ג מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבֹאוֹ מְהַלֵּל שֵׁם יְהוָה: ד רַם עַל־פְּלִגּוֹיִם | יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: ה מִי בְיְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמְגַבִּיהֵי לַשָּׁבַת: ו הַמְשַׁפִּילֵי לְרֵאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבְאַרְץ: ז מְקִימֵי מַעְפָּר דָּל מְאַשְׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן: ח לְהוֹשִׁיבֵי עַם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: ט מוֹשִׁיבֵי | עֲקָרַת הַפֶּיֶת אִם־הַבְּנִים שְׂמִיחָה הַלְלוּ־יָהּ:

נקודות משיחות קודש – מזמור קיב מתוך "תהילות מנחם"

קיב, ט – פזר נתן לאביונים צדקתו עומדת לעד

צדקה בלי גבול

ה. ולכאורה צריך להבין, מ"ש לעיל (אות ד') בשם אדמו"ר מהר"ש ש"צ צריך להיות מעשה הצדקה בלי גבול ממש", הרי נתינת צדקה היא נתינת ממון או דבר השווה לממון, וכיצד שייך בזה ענין ה"בלי גבול"?

בשלמא כאשר מדובר על "בכל מאדך" בנוגע לענין האהבה, שצריכה להיות אהבה רבה בלי גבול, מובן, שהואיל וזהו רגש רוחני, שייך בזה ענין הבלי גבול, עכ"פ ביחס ליכולות שלו, כמבואר בחסידות¹¹⁷ בענין "בכל מאדך – מאד שלך". אך בנוגע לנתינת צדקה בגשמיות, אינו מובן, הרי כל סכום שיתן, גם אם זה כל מה שיש לו, ה"ז עדיין מוגבל, ואפשר למנות אותו ביד, וכיצד שייך בזה ענין הבלי גבול?

ואי אפשר לומר שהכוונה ב"מעשה הצדקה בלי גבול ממש" הוא לרגש שמביא לנתינת צדקה, כי מלשון אדמו"ר מהר"ש ממשע שהצדקה עצמה היא בלי גבול.